

кордони (Шенгенський кодекс про кордони): Міжнародний документ від 09.03.2016. *Офіційний вісник Європейського Союзу*. 2016.

2. Дорош Л., Івасечко О. Особливості функціонування та виклики розвитку ЄС у близькій перспективі 2017–2018 рр. *Humanitarian vision*. 2017. Vol. 3. Num. 1. С. 19–24.
3. Малиновська. О. А. Міграційна політика: глобальний контекст та українські реалії : монографія. К. : НІСД, 2018. С. 182–201.

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.

ПАТЛАХА АРИНА ВОЛОДИМИРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВНЕСОК ІТАЛІЇ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО КУРСУ: НЕДОЛКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

«Зелена угода» – це корекція Європейським Союзом (далі ЄС) економічного курсу (вважається найбільшою в історії). Сам проєкт передбачає зміну в усіх галузях, що включає досягнення глобальної мети – вугільно-нейтрального простору через 30 років в ЄС [1].

Необхідність у таких змінах виникла через швидке зростання кліматичних змін, причому у бік погіршення. У XX столітті через діяльність людини відбувалося збільшення викидів парникових газів. Для зміни цієї негативної тенденції ЄС планує вже до 2030 року скоротити такі викиди до мінімуму: на 50–55% порівняно з рівнем 1990 року встановлено проміжну мету на 2040 рік для досягнення ЄС до 2050 року кліматичної нейтральності [4].

Для Італії Інвестиційний план європейської зеленої угоди може являти собою виняткову можливість не тільки рухатися і надавати більшу послідовність своїм кліматичним ініціативам, а й відновити свій розвиток та протидіяти процесу занепаду, який триває багато років.

Для реалізації такої угоди в Італії потрібно вирішити два основні питання: визначити власну стратегічну структуру з оновленою метою скорочення викидів парникових газів щонайменше на 50% до 2030 року; почати здійснювати проєкти та комплекс заходів щодо збільшення обсягу фінансових ресурсів, що надаються новим Європейським планом, та забезпечення можливості та ефективного та широкого використання.

Для здійснення «Зеленої угоди» в Італії вжили низку заходів на користь навколишнього середовища. Сюди входять стимули для утилізації автомобілів, що забруднюють довкілля, стимули

для торговців, які обладнають «зелені куточки» з продажу силових продуктів, будівництво пільгових смуг для громадського транспорту, купівля екологічних шкільних автобусів та створення нових зелених зон у рамках експериментальної програми лісовідновлення [3].

Італія поставила собі ключові мети. Перша мета – до 2030 р. досягти 30% частки відновлюваних джерел енергії (європейський цільовий показник становить 32% до 2030) [5, с. 17]. На момент 2020 року в Італії цільовий показник становить 17%, а європейський – 20%; друга мета стосується відновлюваних потужностей, згідно з якою до 2030 року Італія має встановити 40 ГВт відновлюваних потужностей, з яких 28 ГВт для великомасштабних проєктів (сонячні та вітрові). Для реалізації таких проєктів (додаткових відновлюваних вітрових та сонячних потужностей), згідно з Комплексним національним планом з енергетики та клімату, необхідна площа близько 800 квадратних кілометрів. Варто зазначити, що Італії для будівництва таких електростанцій потрібно близько 5 років [2, с. 42]. Третя мета – це прагнення скорочення викидів парникових газів (ПГ) на 23% у порівнянні з 1990 роком. Вона включає ліквідацію однієї з трьох тон парникових газів, які в даний час викидаються. Це зусилля, які узгоджуються зі збільшенням амбіцій на європейському рівні до 2030 року, а також з Паризькою угодою [6]. Є й інші цілі, але вони є менш масштабні порівняно з цілями, згаданими вище.

Італія вийшла на перші місця у боротьбі зі зміною клімату, застудавши фонд вартістю понад 4 мільярди євро на 2020–2023 роки. Стратегія відповідно до Зеленого курсу, оголошеного Європейською Комісією, принесе додаткове фінансування у розмірі понад 59 мільярдів євро протягом наступних 15 років. Зокрема, фонд, який у 2020 році матиме початковий внесок у розмірі 470 мільйонів євро (930 мільйонів у 2021 році та 1420 мільйонів у 2022 та 2023 роках), передбачає надання гарантій для конкретних інвестиційних програм, у тому числі у рамках державно-приватного партнерства, для, серед іншого, економіки замкнутого циклу та зниження ризиків, пов'язаних із зміною клімату. У той же час створюється фонд для відновлення інвестицій центральних урядових адміністрацій з початковим вкладенням у 435 мільйонів у 2020 році (880 у 2021 році, 934 у 2022 році, щоб зрости до 20,8 мільярдів до 2034 року) [1].

Отже, «Зелена угода» для Італії – це можливість продовжувати шлях у галузі підвищення енергоефективності, а що важливіше – Італія бере участь у зниженні негативних наслідків кліматичних змін на планеті. Для підтримки проєктів, спрямованих на зниження впливу антропогенного фактора на кліматичні зміни, виділяються досить великі фінансові ресурси, що

говорить про зростаючу актуальність та життєву важливу необхідність отримання позитивних результатів у цій роботі. При цьому існують певні складнощі як для Італії, так і для ЄС в цілому, які можна поділити на зовнішні та внутрішні. Зовнішня обумовлюється тим, що ЄС виступає лідером у боротьбі зі зміною клімату, проте складність полягає в наступному: на частку ЄС припадає лише 9% викидів парникових газів у всьому світі, та за відсутності аналогічних зобов'язань з боку таких країн, як наприклад, Китай, США та Росія, європейські зусилля ризикують виявитися марними та контрпродуктивними. Внутрішні складнощі полягають у нерозривному зворотному зв'язку між економічною стійкістю та екологічним благополуччям.

Список використаних джерел

1. «Зеленая сделка» ЕС: когда и для чего? URL: <https://ru.euronews.com/next/2020/01/15/rb-03-european-green-deal>
2. Documento di Descrizione degli Scenari 2019. URL: [DDS 2019 10 15_8d7522176896aeb.pdf \(terna.it\)](https://www.terna.it/8d7522176896aeb.pdf)
3. GLI EFFETTI DEL GREEN DEAL PER L'EUROPA E L'ITALIA. URL: [Gli effetti del Green Deal per l'Europa e l'Italia \(policlic.it\)](https://www.policlic.it/gli-effetti-del-green-deal-per-l-europa-e-l-italia)
4. Parliament supports European Green Deal. URL: https://web.archive.org/translate/goog/web/20201004233137/https://www.europeaninterest.eu/article/parliament-supports-european-green-deal/?_x_tr_sl=uk&_x_tr_tl=ru&_x_tr_hl=ru&_x_tr_pto=nui,op,sc
5. Piano Nazionale Integrato per l'Energia e il Clima. URL: [WEB_ENERGIACLIMA2030.pdf \(mise.gov.it\)](https://www.mise.gov.it/web/ENERGIACLIMA2030.pdf)
6. Plan Nacional Integrado de Energía y Clima (PNIEC) 2021–2030. URL: [Plan Nacional Integrado de Energía y Clima \(PNIEC\) 2021–2030 \(miteco.gob.es\)](https://www.miteco.gob.es/plan-nacional-integrado-de-energia-y-clima)

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Харитонов Р. Ф.

ПЕРОВА ОЛЬГА АНДРІЇВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

СПІВВІДНОШЕННЯ ІНСТИТУТУ КОМІСАРА РАДИ ЄВРОПИ З ПРАВ ЛЮДИНИ З АГЕНТСТВОМ ЄС З ОСНОВНИХ ПРАВ

В сучасному світі проблеми порушення основних прав та свобод людини постає досить гостро у зв'язку з погіршенням економічної, політичної та соціальної ситуації. А тому покладання усіх сил задля збільшення ролі механізмів, що захищають права суспільства, є один з пріоритетних напрямків міжнародної політики.